

Mimořádně nenormální Mlýn

25. února 2005 Ivan Langer

Nevím, jestli Stanislav Gross zná píseň Spirituál kvintetu „Boží mlýny“. A pochybuji o tom; jeho koněm v oblasti show-byznysu je přece někdo úplně jiný. Dost možná, že náš premiér nezná ani přísloví a v něm ukryté moudro, o kterém tato píseň zpívá. Při jeho rozhledu by ani nebylo divu. Ale o tom více třeba někdy jindy. Času a prostoru pro to bude, obávám se, ještě dost a dost.

Zpět k Mlýnu. Kdyby Stanislav Gross znal podstatu výše uvedeného moudra o mlýnech, nikdy by se ještě jako ministr vnitra neodvážil sestrojít další ze svých mimořádně nenormálních bezpečnostně-politických soustrojí. Pro tentokrát poeticky, a zároveň dostatečně dramaticky nazvanou „Mlýn“. Vytvoření jakéhokoli mimořádného bezpečnostního útvaru totiž v první řadě svědčí o neefektivnosti stávajících prostředků. Proč by vznikalo něco mimořádného, kdyby to normální fungovalo? Druhá možnost je to, že ministr vnitra Gross chtěl opravdu dostat „velké ryby“ a zjistil, že jím roky řízená policie i se všemi svými specializovanými útvary je sama natolik prolezlá korupcí, že už z logiky věci je vyloučeno, že by něco vyšetřila.

Anebo je to ještě jinak? Normální bezpečnostní mechanismy z různých důvodů nenašly dostatek důkazů, aby usvědčily vytipované osoby, jejichž zatčení by bylo možné prezentovat jako úspěch v boji proti korupci. A to by byl nepochybně křídlený nástroj předvolebního boje. Ministr vnitra Gross proto vytvořil tým, který mu byl přímo podřízen. A to by bylo, aby takový tým něco nevyštrachal na předem označené lidi. Tato taktika je pro S. Grosse něčím naprosto normálním. Je to součástí jeho neideologické, za to však mimořádně bezskrupulózní realpolitiky, jež jde přes vinné i nevinné mrtvoly. Když se kácí les, přece létají třísky. Nejzávažnější na celém případě je ale to, jak tuto kauzu mlčky polykají naši bdělí a ostražití mediální hlídací psi demokracie. Švýcarský deník Neue Zürcher Zeitung o tom napsal řádky, ze kterých mrazí v zádech: „Odhalení tajné policejní jednotky pracující pro ministra by na Západě znamenalo prakticky okamžitou rezignaci podezřelého politika a také následná opatření.“

Stanislav Gross toho mnoho neví. Co ví a umí jako málokdo jiný, je užívání mimořádných prostředků, v pro něj mimořádně důležitých chvílích. Taková však nastává i nyní. Dávejme si proto velmi dobrý pozor, až světlo světa spatří další „mimořádné“ bezpečnostní opatření. Třeba nějaký ten Mlýn II. A zároveň věřme, že Boží mlýny opravdu melou nejen otrokáře a otroky, ale i bývalé ministry vnitra a současné premiéry.